

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 343.72

Hely

Idő

"1912."

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Egy tudós asszony.

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1912 11/29

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Egy tudós asszony.

— Maczek néni csodaszere. —

(Saját tudósítónktól.) Szurtosképi, félénk kis cselédleány állított be a minap a nyolcadik kerületi kapitányságra.

— Panaszt jöttem tenni — kezdte mondokáját, — öregasszony elcsalta tőlem pénzem, aztán meg a nagyságáék ezüst evőeszközét is elvitte . . .

— Beszélje el részletesen, mi történt — bátorította a leányt a rendőrtisztviselő.

A konyhában éppen edényt töröltem, amikor az udvarra néző ablak előtt öreg néni állott meg. Eszre se vettem mindjárt csak amikor megszólított.

Nem jó ez az örökös munka, lelkem, — mondotta — jobb volna magának is ha férjhezmenne!

— Bizony jó volna, de hát az nem megy olyan könnyen, pedig van kis megtakarított pénzem is — feleltem az asszonynak.

Dehogyan lehet. Ha én rá hallgat és követi tanácsomat, akkor nemsokára saját honyhájában főzheti az ebédet.

Én nem értettem meg az asszony beszédét, de nagyon kíváncsi lettem, behívtam a konyhába, ahol aztán egész délután mesélt nekem.

Nézzé, lelkem, — úgy beszélt az öregasszony — én már régóta járok ebbe a házba. Nagyon gyakran láttam magát itt a konyhában szorgalmasan dolgozni és megsajnáltam. Elhatároztam, hogy segítek magán. Persze, maga szíve, nem ismer engem. Én vagyok a Maczek néni, itt lakom Pesten, a Rózsa utca tizedik számú házban. Bizony, bizony a Maczek néni már sok szegény

leányt tett boldoggá. Boldoggá teszem magát is. Figyeljen ide és csinálja azt, amit mondani fogok. Itt van ez a sárgarépa, ezt főzze meg, aztán amikor a víz gőzölög, akkor gondoljon olyan férfire, amilyent férjül kíván. Aztán meg éjjel, pontosan tizenkét órakor, menjen el a Rókus-templom elé, ott térdeljen le és imádkozzék addig, amíg valamilyen állathangot nem hall a közelben. Aztán pedig, amennyi pénze csak van, azt adja ide énnekem, én majd elviszem a templomba és az ajtónál egyik kőrákás alá leteszem. Majd éjszaka a pénzt ott meg fogja találni. Így pénzszükében sem fog soha lenni . . .

— Ezeket mondotta, kérem s én odaadtam neki pénzem. Tíz forintot és takerékkönyvem, amely kétszázhusz koronás betétről szólott, Azt mondotta, hogy másnap újra meglátogat, de már egy hét is elmúlt és én azóta sem láttam. Éjjel elmentem a Rókus-templom elé, de pénzem nem találtam sehol. Másnap délben aztán még azt is észrevettem, hogy addig, amíg én takerékkönyvemért kimentem a cselédszobába, a nagyságáék ezüst evőeszközét is elvitte. Szólni nem mertem, mert azt hittem, hogy ez is hozzátartozik a dologhoz. A nagysága azonban ma fölmondott és ezért jöttem el, kérem, panaszt tenni.

A naiv kis cselédleány vallomásáról jegyzőkönyvet vettek fel és megindult a hajsza a tudós asszony holléte után. Detektívek mentek ki a Rózsa-utca tizedik számú házába, ahol természetesen Maczek néni sohasem lakott. De összekérültek a ház kapujában három másik cselédleánnyal, akik szintén a jósnőt keresték — elcsalt pénzüik miatt. Három napig keresték a detektívek a tudós asszonyságot, amíg végre az Árkódi-utcában lévő menedékhelyen, ahol a lakók

már ismerték Marczek néni jósoló tehetségét, elfogták. A büntügyi nyilvántartóban aztán megállapították, hogy Marczekné igazi neve Kopán Teréz aki többször büntetett és a főváros területéről örök időre kitiltott szélhámosnő, aki a szegény, vidékről Pestre szakadt cselédleányokat azzal az ürüggyel, hogy férjet szeréz számukra, fosztja ki rendszeresen megtakarított pénzüktől.

Ilyen tudós asszony egyébként, igen sok van Budapesten. Tönkrement földbirtokos felesége, katonatiszt özvegye üzik ezt a jól jövedelmező mesterséget. Hozzászokva a kényelmes, előkelő élethez, már pedig a csekély nyugdíjból ez nem telik. A pesti nép kíváncsi a jövőre és ezzel aztán

PESTI NAPLÓ

szép keresethez juttatja a modern Puthiákat. A rendőrség néha tudomást szeréz egy-egy ilyen tudós asszonynak a lakásáról, meg is jelenik ott s gyakran nem kis csodálkozásukra, intelligens uri nőket, éltes családapákat találnak a jósnők várokszobájában. És még meri valaki azt állítani, hogy a pesti nép nem babonás!